

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Změny v trestním řádu

Odposlechy, odposlechy a ještě jednou odposlechy. Kromě ekonomické krize v tomto okamžiku celkem frekventované téma. Nicméně cokoliv k nim dodat je obtížné, protože

- po odborné stránce o nich bylo napsáno již hodně a celkem podrobně, domnívám se ale, že to snad nikdo nečte, resp. ten, kdo to čte a rozumí psanému textu, se asi nemá potřebu vyjadřovat, protože k tomu není co dodat a ten, kdo textu nerozumí, ten spadá do skupiny, uvedené níže

- po stránce emotivní toho bylo napsáno ještě více, všem je jasné, že omezením možnosti zveřejňovat různě kreativně získané odposlechy, o které je značný zájem veřejnosti, došlo k ohrožení snad samotných základů demokracie ve státě, protože přece, neodsoudí-li soud někoho, o kom je všeobecně známo že je lump a zločinec a nebudou-li to beztrestně moci provést ani sdělovací prostředky, no kam jsme to přece došli, že ...(co na tom, že s tím zveřejňováním odposlechů to nemělo být tak jednoduché ani dříve)

Nicméně k odposlechům si dovolím jednu cizí příhodu, která se stala. Příslušné orgány, činné v trestním řízení kdysi žádaly o povolení odposlechu a první překvapení nastalo, že soudce, který měl o povolení odposlechu rozhodovat, požadoval předložení spisu. Další překvapení nastalo, když onen soudce nechápal, proč je v žádosti uvedeno i tel. číslo, které nešlo přiřadit ke konkrétní osobě, vůči které bylo vedeno trestní řízení. V ten okamžik nějak nikdo nevěděl, o jaké číslo se jedná a pro všechny zúčastněné bylo velikým překvapením, jak a proč se toto číslo na žádost dostalo. Možných odpovědí je samozřejmě více, od těch logických a možných, až po ty znepokojivé.

A ke zveřejňování „zajímavých údajů“ z aktivních trestních spisů přidám ještě i jednu svoji (byť již hodně starou) příhodu, a sice povzdech vyšetřovatele, který si po výslechu svědka povzdechl, „jen kdybych tak věděl, na které vlastní oči to viděl“.

A pokud jde o trestní řízení jako takové, zcela bych skončil s poukazem na připravovanou změnu trestního řádu, která by měla zavést dohodu o vině a trestu. Jednou z nutných podmínek pro aplikaci této dohody je „prohlášení obviněného, že se cítí být vinen skutkem, pro který je stíhán“. Toto zmiňuji z důvodu, že se domnívám, že by bylo hezké, kdyby došlo ke sjednocení terminologie u nové dohody o vině a trestu (bude-li schválena), u narovnání a u podmíněného zastavení trestního stíhání. Jde mi o to, že u nové dohody se mluví o tom, že obviněný by měl prohlásit, že se „cítí být vinen skutkem, pro který je stíhán“ (přiznám se, že bych čekal spíše formulaci, že se dopustil skutku, popřípadě že se cítí být vinen trestným činem, pro který je stíhán), u narovnání obviněný musí prohlásit, že „spáchal skutek, pro který je stíhán“ a u podmíněného zastavení trestního stíhání je podmínkou, že „obviněný se k činu doznal“. Tak ono to skoro vypadá, jako by to bylo totéž, ale pořád mám takový pocit, že to není totéž, i když se to občas bere jako totéž. Možná se mýlím, ale pořád si vybavuji z teorie, že „každý trestný čin musí být vždy i skutkem, ale nikoli každý skutek je vždy trestným činem“.

Další články:

- [Správné určení počátku běhu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení soudu, kterým se nařizuje výkon trestu odnětí svobody](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Změna způsobu určování výše peněžitě pomoci obětem: Řešení všech dosavadních problémů?](#)
- [Uplatnění adhezního nároku v trestním řízení a správním řízení](#)
- [Novela § 196 trestního zákoníku: racionální korekce, nebo oslabení ochrany dítěte?](#)
- [Vybrané aspekty trestného činu podvodu podle § 209 TrZ ve světle judikatury](#)
- [Zásadní novinky v oblasti trestní odpovědnosti právnických osob v roce 2026](#)
- [Kauza Skender Bojku: Putativní nutná obrana optikou ÚS](#)
- [Novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Dětský certifikát](#)